

istand til at bedømme, hvorvidt Klagerne vare grundede eller velgrundede eller ugrundede, end det ærede Fleertal, og naar han kalder dem velgrundede, saa forekommer det mig, at Andre, som ikke have havt den Leilighed til at undersøge Klagernes Begrundethed, som Finantsministeren har havt, ville have Vanskelighed ved bestemt at udtale, at de vare aldeles ugrundede, og at det altsaa er urigtigt, naar Finantsministeren finder dem velgrundede. Det kunde jo gjerne være, at selv det ærede Fleertal vilde, hvis det havde kjendt disse Klager og Grundene dertil, have fundet dem grundede, men ialfald, naar hverken den ene eller den anden Lov, saavidt jeg kan skjønne, eller idetmindste saavidt jeg maa formode, ret finder enten Thingets Fleertal eller dets enkelte Medlemmers Samstemning, og naar det dog er meget vanskeligt at erklære sig afgjørende for den ene eller den anden Lovs Princip, saa forekommer det mig, at naar Finantsministeren fremlægger denne Lov, for det Første med den Erklæring, at den forrige har givet Anledning til velgrundede Klager — idet han siger dette, maa han naturligtvis søle sig overbevist om, at den nærværende er affattet saaledes, at den ikke vil give Anledning til lige saa velgrundede Klager — og dernæst med den Erklæring, at det skal være sidste Gang en saadan Lov fremkommer, saa forekommer det mig, om ikke for andet, saa for det glædelige og trøstelige Haab, som denne hans sidste Erklæring indeholdt, at der vel kunde være Anledning til at foretrække Lovforslaget fremfor Majoritetens. Jeg skal derfor, af disse to af mig fremhævede Grunde, tillade mig at erklære mig for Lovforslaget i det Væsentlige, saaledes som det er fremlagt af Finantsministeren og understøttet af Udvalgets Mirdretal. Jeg erklærer mig naturligtvis ikke for det som noget, som jeg i og for sig finder ønskeligt, men som Noget, jeg ikke finder tilstræffelig Grund til at bortkaste og ombytte med det ikke mere Tiltalende, som Udvalgets Fleertal vil have istedet derfor.

Jacobsen: Som det fremgaaer af Udvalgets Betænkning, lægger Udvalgets Fleertal særdeles Vægt paa, at Lovforslaget iaar skal

vedtages i samme Stikfelse som iffor. Det synes at være Fleertallets Hovedgrund, men dette Argument forekommer mig virkelig ikke at kunne støtte Fleertallets Mening i nogen betydelig Grad, naar man erindrer, at det iffor vedtagne Lovforslag, hvad den Grændse angaaer, hvorom der her er Spørgsmaal fra Regjeringens Side, var forelagt i den Form, hvori det blev vedtaget. Det blev under Forhandlingerne og navnlig af Udvalget erkjendt, at det var en vanskelig Sag at bestemme, hvor den rette Grændse var, at det beroede paa et Skjøn, men at dette Skjøn ikke kunde afgives bedre af Noget end af Regjeringen, som stod Forholdene nærmest. Det var derfor, erklærede Udvalget, hvilket Thinget tiltraadte, at man sluttede sig til den af Regjeringen fastsatte Grændse. Derfor forekommer det mig, at det ogsaa nu, da Regjeringen ved Erfaringen er kommen til en anden Erkjendelse, nemlig den, at den Grændse, man satte iffor, er mindre rigtig, saa er der nu den samme Grund tilstede som iffor til at slutte sig til den af Regjeringen fastsatte Grændse, saalænge i alt Fald der ikke er aldeles afgjørende Grunde, der tale derimod, men at der skulde være saadanne, kan jeg, ligesaalet som mine Collegaer i Udvalget, paa nogen Maade erkjende. — Jeg kan godt henvise til, hvad han før bemærkede, at Forholdet ganske stiller sig saaledes, at der er større Trang tilstede hos en Embedsmand i en mere fremrykket Alder, der har Familie — ved Familie forstaaer jeg ligesom min ærede Collega hverken en Familie med en stor Mængde Børn eller en Familie uden Børn; men jeg forstaaer ved en Familie det, man fornuftigtvis maa forstaae, og det er Noget, som vi Alle kjende af det statistiske Tabelværk, at en Familie regnes til 5 Personer — end der er hos en ung ugift Mand, der har en Gage af 3, 4 eller 500 Rd. Det var ogsaa det Punkt, der var under Forhandling med Regjeringen iffor, om de Ugifte ikke aldeles burde udelades; men det var navnlig Krigsministrene, som paa det Bestemteste udtalte sig for, at Secondlieutenantsclassen ikke burde udelukkes. Naar Regjeringen derimod iaar ikke har fundet nogen Betænklig